

Povestea emisiunii „Zestrea Maramureșului”

- argument –

Măriuca Verdeș Nemeș

Centrul Cultural Sighetu Marmăției

Născându-mă într-o casă cu prunci mulți, unde munca multă era un firesc ca și drag de Dumnezeu, am poposit pe acest drum al moșilor și strămoșilor noștri. Horesc de când mă știu, acest lucru m-a purtat ani de-a rândul prin lumea-ntreagă, ajutându-mă să adun câte puțin de ici și colo, descoperind ce aș vrea să văd și să fac.

Pe unde au călătorit „picioarele” mele, am cunoscut locuri și oameni care, datorită lor am înțeles ce îmi doresc în această viață sau ce aș vrea să fac în această viață. Drept urmare, am început a mă apropia de ceea ce înseamnă “vatra satului” și a încerca a scoate la lumină frumusețile și adevărurile care se ascund de cei care nu le prețuiesc, devenind în timp, comori de neprețuit. Astfel a izvorât povestea acestei emisiuni.

Televiziunea locală (TV Sighet) a deschis ușa unui tânăr care nu dorește decât un singur lucru acela de a nu fi străin în țara ta sau în satul tău!

Emisiunea „Zestrea Maramureșului” a apărut din dorința de a arăta că, ceea ce simt în sufletul meu, într-o perioadă cu foarte multe oportunități, reflectă că trăirile mele din copilărie, sunt simțăminte adevărate care merită duse mai departe.

Emisiunea „Zestrea Maramureșului” are o poveste, ca fiecare lucru care ne înconjoară. Această emisiune își are menirea de a reaminti sufletelor, că nu tot ce este vechi este fără valoare și nu tot ce este nou este și bun. Aici înțelegem că straiile populare, deși s-au învechit trecând peste atâtea generații, ele trebuie să rămână, ducându-le mai departe, pentru a ne reaminti cine am fost și cine suntem.

Emisiunea este structurată pe trei categorii:

Un specialist - care dezbate o diversă temă

Horitori - care duc mai departe straiile strămoșești și horea bătrânească

Meșteri populari - care scot în evidență curata munca a țaranului

În cadrul acestei emisiuni, s-a încercat pornirea unor roți ruginite de vreme, de uitare sau indiferență, care trebuie repuse în mișcare din dorința de a nu lăsa Maramureșul cel plin de poveste, de istorie, de obiceiuri, să moară.

Prin intermediul acestei emisiuni, aducem în fața telespectatorilor dovezi vii și clare că, Maramureșul adevărat nu a murit, nu a fost uitat, ci el trăiește prin diferiți oameni, care au renunțat la viața lor punându-și sufletul pentru apărarea a ceea ce înseamnă Maramureș.

Trăim vremuri în care nu mai știm ce este sau ce nu mai este autentic, valoarea s-a egalat cu non-valoarea, de aceea avem nevoie de oameni de specialitate pentru a ne lumina mințile, în a putea alege grâul de neghină, pentru a apăra comorile ascunse care se mai păstrează în satele maramureșene.

Horea s-a strămutat, parcă și omul nu mai tinde să aibă un suflet curat, care să-l țină aproape de glasul pământului, de cel al lui Dumnezeu. Drept urmare, această emisiune își dorește să scoată în prim plan, horile cu „glas” bătrânesc, colindele bătrânești, jocurile satului și multe altele - care vor a ne trece dincolo de lumea văzută - unde doar mintea și sufletul mai poposește.

Straiele strămoșești nu au făcut altceva decât să ne păstreze legătura cu cei care au fost cândva părinții noștri. Dacă noi renunțăm la ele în favoarea celor „străine”, încet, încet ne renegăm ca neam, limbă și popor.

Meșterul popular a fost cel care a creat minuni cu mâinile lui. Niște mâini simple, dar bătătorite de greu, ele au arătat hărnicia omului. Ei au fost cei care au creat povestea satului din lemn, care era una plină de mituri, de legende și povestiri. Au creat o lume a frumosului, a adevărului.

Mai sunt meșteri care păstrează legătura cu vremea trecută, prin ei, putem să spunem că, Maramureșul mai are o șansă în ceea ce se cheamă satul maramureșean.

Nu am încercat și nu încerc să scot la lumină perfecțiunea omului din punct de vedere fizic, ci îmi doresc să pun accent pe ceea ce înseamnă să fii om cu adevărat. Am socotit că, prea mult se pedalează pe excesul de frumusețe fizică, uneori mult mai mult de cât ar trebui. Exteriorul a ajuns să fie o barieră între interior și exterior. Dacă arunc un ochi în trecut și văd fața cea brăzdată de greu a celui care trebuie să supraviețuiască, în comparație cu cel care vrea doar să arate bine, trag concluzia că, uneori uităm din ce suntem făcuți și care este rolul nostru pe acest pământ,

Vreau să subliniez că trebuie să mai ținem cont de valoare, că trebuie să iubim pământul pe care îl călcăm și care odinioară a fost “sfințit” de strămoși noștri cu un gând: acela de a fi fericiți cei care vin după ei și de a rămâne curat în fața celui care ți-a dat un dar, care este viața.

Uneori am sentimentul că uităm ce înseamnă a fi om, ne-am îndepărtat mult de origini, dar ele mai pot fi regăsite prin intermediul acestei emisiuni, care are o singură dorință și anume acela de a nu lăsa sufletul românilor de azi să creadă că tradițiile, că oamenii de omenie,

că hărmicia omului de la sat au dispărut ca și alte comori pe care le-am moștenit.

Acestea sunt reflecțiile unui tânăr, pe care glasul strămoșilor nu l-a lăsat să aleagă alt drum, ci a vrut să ajungă aici și să transmită un gând, și anume că, de noi depinde ce vrem să ducem mai departe. Scoțând la lumină comorile ascunse ale Maramureșului, punându-le în evidență, putem să spunem cu gând curat că, Maramureșul nu va muri, ci el va fi cel care va povesti de moșii și strămoșii noștri.